

Φιλία

Αγάπη

Σεβασμός

Κατανόηση

Στήριξη

Ισότητα

6 Μαρτίου
Πανεθνικό ημέρα
κατά του
Bullying

Σεβάσου την

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΤΑ

ΤΟΥ
ΑΛΛΟΥ

Σωματική
Bia

Μετική
Bia

Bullying

Υποκίνηση

Κοροϊβία
~ ~

Εκφοβισμός

Παγκόσμια μέρα κατά του bullying

Όλοι πρέπει να είμαστε άνθρωποι.

Όλοι πρέπει να είμαστε ένα, όλοι πρέπει να αγαπήσουμε, όλοι πρέπει να δεχόμαστε το διαφορετικό και κυρίως όλοι πρέπει να είμαστε άνθρωποι και να μην δείχνουμε ανανθρωπιά σε παιδιά που είναι από άλλη χώρα ή έχουν παραπάνω κιλά ή είναι διαφορετικοί από εμάς. Όλοι πρέπει να έρθουμε κοντά με το διαφορετικό και να το αγαπήσουμε γιατί ποτέ δεν ξέρουμε πως μπορεί να νιώθει εκείνο το παιδί που θα του πουν είσαι κακός ή είσαι μαύρος κ.α. Ο εχθρικός εκφοβιστής πρέπει να πάει ΤΕΛΟΣ.

- Έλα να κάνουμε έναν αστείο τρελιμπος, α ναυ ξεκαθα δει μπροεις να τρεεις χαχαχα.

- Δευ σε δελα κανεις

- οι χονεις βοι δευ σε δελαυ

- τβαίμα ζεις

- δεεβια

- φεναμε τον κορμια σου

- θα σε παρη ο αερας πουε κατι.

- του είναι αυτη εδω παμε να φηγαμε

- χαβε κανενα κιαο

- είσαι άσχημη

- είσαι κακωρη

- γκει

- γιατί κηκαροφεις εδω;

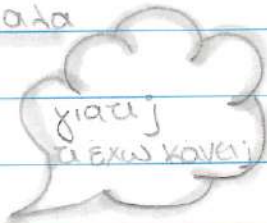
- ΑΜΕΑ

- φουο

- φαινασαι σα κικκαλα σου

- είσαι κατην

- πως είσαι ερεγι

- πηγαυε διαβασε κανενα βιβλιο φουο

- του.

- είσαι μαυρη

- καυτερα να αυτοκτονηεις θα κανεις χαρη σε ολους μας

- είσαι καλια

- μαυρη

- θα σε εχουμε

Όλες αυτές είναι φράσεις που δυστυχώς τις ακούμε καθημερινά. Πρέπει όλοι να βοηθήσουμε να σταματήσει όλο αυτό.

"Φοβίται"

Φοβίται κάθε φόρα που τον κοιτάω

Φοβίται κάθε πρωί που ξυπνώ

Φοβίται να ήμν με στον

Φοβίται να ήμν με στο εργαστήριο...

SCIENCE

Δεν ήμν άλλα φοβίται

Δεν το ερευνάει άλλα φοβίται

Δεν το ερευνάει και συζητάει

Δεν το ξέρει άλλα βασανίζεται

Φοβίται κάθε φορά που κοιτάει

Φοβίται όταν με συναντάει

Ζω και εσύ φοβίται

Ζω καλά ή άλλα υποπνύ

STOP IT
AND LET ME
HEAL

- Όταν ο ήλιος ανατείλει θα στο ζωοκόλονου...
- τότε καλύτερα να μην ζυγνήσω αύριο...
- Γιατί δεν ήπιας βούδια;

« Φοβάμαι. Φοβάμαι το αύριο και το χτες.
 Φοβάμαι αυτά που έρχονται και τρέμω στην
 ιδέα όσων έλεγαν. Πονάω. Πονάω σε όλο μου
 το σώμα. Πονάω στην βασανισμένη μου καρδιά,
 το στέρνο δεν το νιώθω. Οι επιδέσμοι με
 σφίγγουν και μου πλύνουν τα οστά και
 επιθυμώ τόσο φανερά αυτού τον πόνο, αυτό το
 νεκρικό κρεβάτι, αυτήν που έλεγξε, χωρίς να πρέσει
 Μα τι κι αν πονάω; Τι κι αν το
 και υποφέρω; Είμαι καταγμένος
 από μπρούτζο και ατσάλι. Μα
 γιατί να με αγγίζουν; Γιατί να
 το βιώνω; Στρίβουν αίμα τα
 κόμηνά μου μάτια, ίσως να
 πενθούν των νύχτα που
 βυθίζεται στο άνεμο, το
 άνεμο του πόνου...
 Αλλά μάλλον, δεν
 έχω πρέον σώμα
 για να υιώσει μόνο.
 Και δεν ζέρω
 πρέον, αν θα
 καταφέρω να τα πω
 αυτά και αύριο. Γιατί δεν
 ζέρω, εάν το αίριο θα
 υπάρξει ή εάν θα λιώσει πάνω μου,
 όπως πλύνει η ψυχή μου, όπως πλύνουν οι
 αιματοβαμμένοι επιδέσμοι... όπως πλύνω εγώ... »

- [ΚΙ ΑΚΟΜΗ... ΤΟΝ ΑΓΓΙΖΟΥΝ... (ΜΕΡΕΙ ΠΟΤΕ;)]

6 Μαρτίου, Παγκόσμια Ημέρα κατά του Bulling

- Όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω γιατρός, Γι' αυτό και παίρνω πάντα τα δυνατά μου στο σχολείο και παίρνω καλούς βαθμούς.

Όμως πάντα όλοι καταλήγουν να με κοροϊδεύουν και να με φωνάζουν χλευαστικά «φτώχτη».

- Χθες πήγα για ψώνια με τη μαμά μου και αγόρασα μια υπέροχη τσάντα, ανυπομονώ να την φορέσω αύριο στο σχολείο!

Στους συμμαθητές μου όμως δεν άρεσε αφού τραβώντας με την φουλιάσανε και μου την λέρωσαν με μελάκι.

- Πενώω, όπως λέω να πάρω για τσάντα απ' το κηδεύειο.

Μου την πήρανε όμως από το χέρι και την πετάξανε στα εσκουπίδια.

- Αύριο Δευτέρα, έχω πάλι σχολείο....

Δε θέλω να πάω, πάλι θα με κοροϊδεύουν και θα με χτυπήσουν. Νιώθω μόνος/η... Δεν αντέχω..!

Το σώμα σου φοβείται

Το βλέμμα σου έχει βάρη να μην χυρίξει να κοιτάξει

Τα αυτιά σου έχουν φάσει να ακούει από καρδιά

Τα πόδια σου κερτά, αβυσσολογικά, γρήγορα προσπαθούν να την προδώσουν τον φόβο

Τα χέρια σου κρατάνε σφιχτά τα κλειδιά σου, προσπαθούν να κρύψουν το πρόσωπό

πρόσωπό

Τα χέρια σου έχουν φάσει να κρατάνε τα δάχτυλα πιεών, καθώς αραών

τα δάχτυλα τους.

Ετσι ήταν, είναι αλλά δεν θα είναι πια :

Ένα σώμα παιδιού από bullying...

Windy nights at Stockholm

Just escaped a room.

A room full of bones and triggered minds.

Dark flashes flashing under the dirty ceiling.

A star crying over a nasty joke and a joke laughing over a falling star.

Kids feeling peer-pressured to stay awake while healing with drunk souls.

A spoon covered in honey and a cup of beer smelling like the past.

Some illnesses wandering around the empty room observing all those dead living bodies.

Rage and frustration travelling with such great velocity peering through the door leading to a snow-covered street.

Loud streetlamps spreading chaos throughout the foggy area.

Many cobbles patterning a simple pavement with a sense of guilt.

No one to guide Stockholm this furious night but the unreliable wind.

Some strangers pass by the fireplace settled in the street trying to warm up in vain.

Foreigners and customers seem to be one voice, one shade, one shadow.

Streetlamps have never created such a loud void before but now.

Drunk souls seem to be bleeding words on crumpled paper.

Leaves are starting to become brown and cannot be saved anymore.

A happy man starts to feel some pain in the chest but there is no reason.

The fire is gone, and strangers start to move on with frozen legs and hands.

Streetlamps are dark and mysterious, leaving everyone alone.

The wind is calm, but those kids are furious and thirsty and full of priceless dreams that will never be achieved.

It is a lovely nightmare this night for all those stars that bleed light to preserve pain.

This is what windy nights at Stockholm feel like.

What you've felt is unreal.

However, your Stockholm is there, faded in the back of your mind.

Choose the cause wisely.

Is it the wind or just the night?

Cause Stockholm's dead and nothing's mine.

Σήμερα, είναι η ημέρα κατά του bullying. Όπως έχουμε όλοι μας πολλά παιδιά το βιώνουν αυτή τη στιγμή που γράφω αυτό το κείμενο. Με αφορμή αυτή την ημέρα, ήθελα να σας μιλήσω για μια δικιά μου εμπειρία, την οποία προσπαθώ να ξεχάσω αλλά δεν μπορώ.

Ήταν 13 Σεπτεμβρίου, όταν άρχισε το σχολικό έτος της νέας σχολικής χρονιάς. Θα άρχιζα την 4^η τετάρτη δημοτικού. Ήταν τόσο χαρούμενη που θα αρχίσουν τα σχολεία και θα ξαναδώ την φίλη μου. Η χρονιά όμως δεν πέρασε έτσι όπως την είχα φανταστεί. Τα παιδιά της τάξης μου με κοροϊδευαν για το πόσο χοντρή ήμουν και για την χώρα, την οποία κατάχαραζαν, την Αλβανία. Όπως, ήμουν ένα κορίτσι ξεχωριστό από τα άλλα, δεν ήμουν τόσο όμορφη ή λεπτή. Ήταν η πιο ψηλή της τάξης. Μόλιφα πως ήταν πλεονέκτημα αυτό για εμένα αλλά έκανα λάθος. Το κατάλαβα, όταν είδα την ομαδική φωτογραφία που βγάλαμε για την τετάρτη δημοτικού. Όλα τα παιδιά άρχισαν να με κοροϊδεύουν και να με λένε χοντρή. Δεν θα ξεχάσω ποτέ την στιγμή που ήρθε το αγόρι που μου άρεσε να μου πει ότι δεν έχει ξαναδεί πιο άσχημη κοπέλα από εμένα.

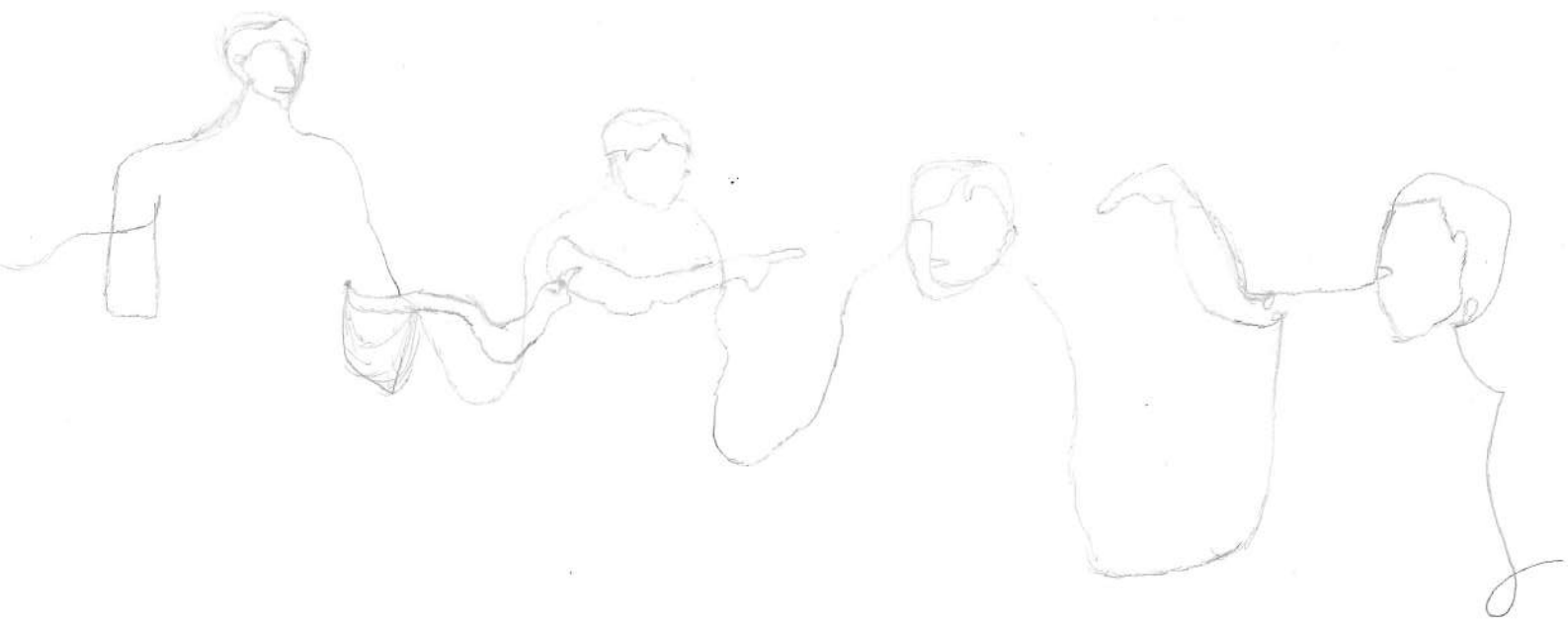
Ο ~~αγός~~ ενθουσιασμός μου για το σχολείο μετατράπηκε σε άγχος και φόβο. Κάθε φορά που πήγαινα σχολείο, κρυβόμουν, για να μην αρχίσουν να με κοροϊδεύουν. Ήμουν ένα παιδί ήσυχο χωρίς να δημοσκορώ εντάσεις. Όταν με χλεύαζαν δεν έλεγα τίποτα παρά μόνο έσπυθα το κεφάλι και έφευγα. Με ακολουθούσαν, με πείραζαν οι φωνές γύρω μου άρχισαν να αυξάνονται και το μόνο που άκουγα ήταν "Είσαι χοντρή" και "Φύγε από την Ελλάδα, να πας στη χώρα σου!". Μετά το σχολείο πήγαινα κατεθείαν στο δωμάτιό μου και έμεινα σε σημείο να μην μπορώ να πάρω ανάσα. Στους γονείς μου δεν μιλούσα ποτέ, δεν είχα τον χρόνο να τους μιλήσω καθώς δουλευαν όλη μέρα. Είχα μόνο για αδερφή, η οποία σερνούσε τα ίδια με εμένα. Το συζητούσαμε αλλά ήμασταν μισές δεν ξέραμε τι να κάνουμε για να σταματήσει.

Μετά από χρόνια κιάσματος, βρισιμάτων και bullying, κατάφερα στην

έκτη δημοτικού να ορθώσω το ανάστημά μου και να γίνω δυνατή.
Δεν άφησα τον εαυτό μου στο έλεος. Αλλάξα, έχω να σκορπίζω για
εμένα και την αδερφή μου.

Τέλος, θέλω να φέρετε πως είναι καλό να μιλάτε σε κάποιον
που μπορεί ~~να~~ σας βοηθήσει και να πράξει σωστά. Σταματήστε να
κάνετε κακό στον εαυτό σας. Αυτοί που κάνουν bullying είναι αυτοί
που θέλουν να τραβήξουν την προσοχή και να έχουν "εξουσία". Μην
το βάζεις κάτω για τίποτα. Πρέπει να μείνεις δυνατός για να
συνεχίσεις αλλιώς "ερωχέσαι". Τέλος, το bullying και κάθε
είδος του!!!

1150
12/20/20

STOP

BULLYING

Το εμπορεύμα

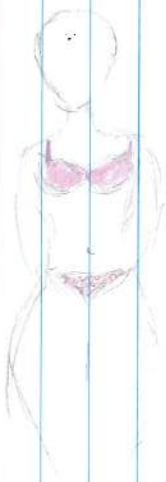
Γιατί το έφαγα αυτό,

000

Είμαι χαρή

000

00000000

αυτή είναι η...

